

10/02/2016

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çiftçilerin sorunlarının araştırılması ve çözüm önerilerinin belirlenerek gerekli önlemlerin alınması amacıyla Anayasanın 98. Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

E. Akın
Erhan AKSAY (D) Muharrem VARLI
MHP Adana Milletvekili

MİLLETVEKİLİ ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZASI
Celal Adan	İst	
Emir Haluk Ayhan Demirli	Ankara	
Mustafa Mit	Mersin	
Baki Simsek	Adana	
Mehmet Karakaya	Osmaniye	
Ruh Ersoy	SAKARYA	
Zihni Acba	HATAY	
Mehmet N. Ahrazoğlu	KOCAELİ	
Saffet Sancaklı	ERZURUM	
Kamil Aydın	K-Meraz	
Fahrettin Öğin Tar	İsparta	
Ali Olutay	Antalya	
Mehmet Söğüt	Alanya	
Mehmet Erdoğan	İSTANBUL	
Zümeleddin HANIOĞLU	Kayseri	
Yusuf Halaoğlu	Lamun	
Erhan Usta	Antalya	
Ahmet Selim Yıldı	İSTANBUL	
Arzu ELDEN	Ankara	
Zuhal Topcu		

Gerekçe;

Tarım, gelişmişlik düzeyine bakılmaksızın bütün ülkeler için hayati bir öneme sahip, vazgeçilemez stratejik ve hassas bir sektördür. Millî gelire önemli katkıları yanında, genellikle toplumun gelir düzeyi en düşük kesiminin üretici olarak yer aldığı ve geçimini sağladığı tarım ürünleri itibarıyla hayatı devam ettirmenin en önemli kaynağıdır.

Türkiye’de tarımsal üretim yüzde 80 oranında yağışa bağlı olarak, 77,9 milyon hektar olan toprak varlığının 26,3 milyon hektarını tarım arazileri oluşturmaktadır.

Kuraklık, yağışın uzun yıllar ortalamasından daha az gerçekleşmesi ile ortaya çıkan ve herhangi bir zamanda, herhangi bir yerde meydana gelebilecek olan doğal bir iklim olayıdır. Günümüzde; dünyada, karşılaştığımız küresel ölçekte en büyük sorunlardan birisi olan kuraklık, bugün geline nokta itibarıyla fiziksel ve doğal çevre, kent yaşamı, kalkınma ve ekonomi, teknoloji, tarım ve gıda, temiz su ve sağlık olmak üzere hayatımızın her aşamasını etkilemektedir.

Tarım teknolojisi ileri ülkelerde bile, tarımsal üretimin temel sorunlarından biri de kuraklıktır. Türkiye, dünya üzerinde kuraklığın sürekli olarak tehdit oluşturduğu yarı kurak bir kuşakta yer almaktadır. Geçmiş dönemlerde kuraklık zaman zaman ülkemizde büyük zararlara sebep olmuştur.

Ülkemizin, küresel ısınmanın muhtemel etkileri açısından, risk grubu ülkeler arasında yer aldığı, gelecekte özellikle Akdeniz ve İç Anadolu bölgelerimizin iklim değişikliğinden daha çok etkileneceği tahmin edilmektedir. Tarımsal kuraklığın olumsuz etkilerini azaltmak, kuraklık olmadan önceki dönemlerde alınacak tedbirler ve kuraklığın yaşandığı dönemlerde yapılacak doğru planlamalarla mümkündür. Bu nedenle, kuraklıktan önceki dönemde alınacak tedbirler ve kuraklık yaşanırken atılacak adımlar ayrı ayrı planlanmalıdır. Yağışların devamlılığını sağlayarak, su arzını artırmak elimizde olmasa da, kuraklıktan kaynaklanan olumsuz etkileri azaltmak elimizdedir.

Ülkemiz tarımının en önemli sorunu olan parçalı arazi sorunu mutlaka çözüm bulmalıdır. Ülke tarımının sağlıklı bir şekilde planlanması gerekmektedir. Çiftçinin en önemli sorunlarından birisi maliyetlerdir. Kullandığı tohumdan, ilaç ve gübreye, mazota kadar üretim aşamasındaki her girdisi, uluslararası rakiplerinin kullandığı ürün girdilerinin üstündedir. Bu nedenle, girdi maliyetlerinin düşürülmesi için gerekli tedbirler mutlaka alınmalıdır.

Çiftçinin desteklenmesinde doğrudan destekleme gibi haksız modeller yerine, üretimi yapılan ürün bazlı destekleme yapılmalı ve üretim yapana destek verilmelidir. Suyun yönetiminin doğru yapılması, çiftçinin sudan en iyi ve en verimli şekilde istifadesi sağlanmalıdır. Toprak ıslahı, erozyon kontrolü ve drenaj yönetimi konusunda yetkililerin aktif desteği ve katkısı sağlanmalıdır. Meteorolojik veriler çiftçiye en hızlı bir şekilde iletilmelidir.

Çiftçi hiçbir şekilde Tarımsal Araştırma Kuruluşları ya da üniversiteden bilgi alamamaktadır. Bu nedenle, çiftçinin bilgiye kolayca ulaşabileceği bilgi sistemi kurulmalı ve üniversite bir şekilde sahaya indirilmelidir. Organize Tarım Alanları mutlak surette hayata geçirilmelidir. Kamu bünyesinde bulunan, tarıma elverişli alanlar, altyapısı hazırlandıktan sonra çiftçiye kiralama yöntemi ile verilmelidir. Çiftçide çevre duyarlılığı ve sağlık bilincini oluşturacak eğitim programlarına ağırlık verilmelidir. Kullanacağı ilaç ve gübrenin çevrede ve insan sağlığı üzerinde oluşturacağı etkiler konusunda bilinçlendirilmesi gerekir.

Çiftçiye teknik bilgi sağlayacak, üretim ve pazarlama konusunda işbirliği imkânlarını geliştirecek, sosyal politikalar oluşturacak, yeni bir kooperatif tarzı örgütlenme modeline ihtiyaç bulunmaktadır. Çiftçinin ürettiği ürünlerin satışı konusunda uzmanlaşacak, serbest piyasa ekonomisinin kuralları çerçevesinde hizmet verebilecek, profesyonellerce yönetilecek, çiftçinin de ortağı olduğu paketleme ve depolama tesislerinin hayata geçirilmesinin yolları bulunmalıdır.

Sonuç olarak;

Ülkemizdeki çiftçilerin sorunlarının araştırılması ve çözüm önerilerinin belirlenerek gerekli önlemlerin alınması amacıyla **Meclis Araştırma Komisyonu** kurulmasını arz ederiz.